

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10C/515/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415204971
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8415204971.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom Mgr. Tomášom Sarakom v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpeného Bobák, Bollová a spol., s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, IČO: 35 855 673, adresa na doručovanie: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, Bratislava, proti žalovanému X., t.č. ÚVV a ÚVTOS Prešov, štátnemu občanovi Slovenskej republiky, o zaplatenie 1.418,07 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.155,49 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.155,49 eur od 24. 1. 2014 do zaplatenia a nahradiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 120,52 eur a z iných trov konania vo výške 53,52 eur, a to všetko v mesačných splátkach po 30,- eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 28. 2. 2017 a ďalšie splátky vždy do 28. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 3. 7. 2015 voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1.418,07 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 24. 1. 2014 do zaplatenia a náhrady trov konania s tým, že časť žalovanej sumy vo výške 1.155,49 eur uplatňuje titulom zaplatenia ceny za poskytnuté telekomunikačné služby a zvyšnú časť žalovanej sumy vo výške 262,58 eur titulom náhrady škody spôsobenej mu žalovaným.

Žalobu odôvodňoval tým, že na základe uzavretej zmluvy číslo A XXXXXXXX vypožičal žalovanému 1 ks SIM karty, ktorá umožňovala žalovanému využívať žalobcom poskytované telekomunikačné služby a odpredal mu mobilný telefón Sony Xperia L za cenu zvýhodnenú oproti trhovej cene, pričom žalovaný sa zaviazal počas dohodnutej doby viazanosti zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom, používať služby a platiť za ne. V žalobe tvrdil, že svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby viazanosti a platiť riadne a včas za poskytnuté služby žalovaný porušil, keď nezaplatil cenu poskytnutých služieb za obdobie 9/2013 až 11/2013 vo výške 1.155,49 eur, čím žalobcovi vznikla škoda minimálne vo výške zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu. Podľa žalobcu žalovaný si bol v zmysle Dodatku vedomý, že mobilný telefón je mu predávaný za cenu vo výške rozdielu medzi jeho spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že žalovaný sa zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku a že nedodržanie tohto záväzku žalobcovi spôsobí škodu minimálne v rozsahu poskytnutej zľavy z ceny telefónu, pričom v danom prípade sa jedná pri odpredanom mobilnom telefóne o škodu vo výške 274,- eur keďže predajná cena telefónu bola 275,- eur a žalovanému bol predaný

za akciovú cenu 1,- euro. Uviedol, že pri výpočte spôsobenej skutočnej škody zohľadnil počet celých mesiacov, ktoré uplynuli od uzavretia dodatku k zmluve do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného, preto je uplatnená škoda vo výške 262,58 eur. V žalobe ďalej tvrdil, že pokusom o pokonávku zo dňa 9. 1. 2014 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote, na čo žalovaný podľa tvrdenia žalobcu nereagoval žiadnou ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Žalobca v žalobe uviedol, že jeho pohľadávka voči žalovanému tak pozostáva z neuhradených služieb vo výške 1.155,49 eur a nároku na náhradu škody vo výške 262,58 eur s tým, že okrem istiny požaduje aj zaplatenie úroku z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, teda 5,25 % ročne z dlžnej sumy od 24. 1. 2014 do zaplatenia.

Žalovaný, toho času sa nachádzajúci vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Prešov sa k žalobe písomne vyjadril tak, že nárok uznáva a dlžnú sumu vo výške 1.418,07 eur chce uhradiť a dohodnúť sa so žalobcom na jej úhrade, avšak toho času sa nachádza vo výkone trestu a nedisponuje žiadnymi finančnými prostriedkami, preto v tejto chvíli hradíť dlžnú sumu nedokáže, ale po prepustení ju chce zaplatiť a preto žiada žalobcu o splátkový kalendár.

Žalobca na to písomne reagoval dňa 17. 5. 2016 tak, že na úhrade pohľadávky s príslušenstvom trvá v celom rozsahu, no vzhľadom na skutočnosti uvádzané žalovaným súhlasí s úhradou istiny, úrokov z omeškania a trov konania v mesačných splátkach pod sankciou straty tejto výhody pri vynechaní čo len jednej splátky s tým, že výšku mesačných splátok ponecháva na rozhodnutí súdu po preskúmaní finančných pomerov žalovaného.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na ktorom vec v súlade s ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu a tiež v neprítomnosti žalovaného prihládajúc pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy, keďže tí sa naň napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavili a o jeho odročenie nežiadali. Žalobca neúčast' na pojednávaní ospravedlnil s poukazom na hospodárnosť konania s tým, že na žalobe trvá v celom rozsahu, pojednávanie odročiť nežiadal. Ani žalovaný nežiadal pojednávanie odročiť, písomným podaním zo dňa 17. 5. 2016 opätovne požiadal o povolenie splátok dlžnej sumy a odklad začiatku jej splácania s tým, že stále sa nachádza v ÚVV a ÚVTOS Prešov a nemá žiadne peňažné prostriedky z ktorých by aktuálne mohol svoj dlh splácať. Uviedol že jeho trest by mal trvať do 24. 2. 2017, o podmienčné prepustenie môže žiadať najskôr po 24. 6. 2016 a po prepustení na slobodu by chcel v splátkach vo výške minimálne 20,- eur mesačne žalobcovi dlh splatiť s tým, že žiada aby mu bolo umožnené so splácaním začať až po jeho prepustení na slobodu.

Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomných vyjadrení účastníkov, vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s obsahom fotokópie medzi účastníkmi uzavretej Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 23. 8. 2013 číslo A XXXXXXX, obsahom Dodatku k tejto zmluve, obsahom pokusu o pokonávku zo dňa 9. 1. 2014, obsahom predložených faktúr, obsahom Všeobecných podmienok žalobcu na poskytovanie verejných elektronických komunikačných služieb, obsahom ďalších v spise pripojených listín a zistil tento skutkový stav:

Na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb číslo A XXXXXXX, medzi účastníkmi uzavretej podľa § 44 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb a Cenník služieb zapožičal žalobca žalovanému 1 ks mikroprocesorovej SIM karty za účelom jej pripojenia na mobilnú telekomunikačnú sieť a poskytovania verejnej telefónnej služby. V zmysle Dodatku k tejto Zmluve odpredal žalobca žalovanému mobilný telefón Sony Xperia L. Uvedený Dodatok je podľa obsahu potrebné považovať za kúpnu zmluvu.

Podľa článku 6 bod 6.2 písm. b) Všeobecných podmienok účastník je povinný platiť cenu za poskytnuté služby podľa zmluvy a podľa cenníka ako aj cenu za iné služby až na základe predloženia faktúry v súlade s ustanovením článku 11 bod 11.8 týchto Všeobecných podmienok.

Podľa článku 11 bod 11.1 Všeobecných podmienok sadzby cien a poplatkov za poskytovanie jednotlivých služieb spoločnosťou Orange sú obsiahnuté v platnom cenníku v členení podľa účastníckych programov, tarifíkácie v minútach, sekundách alebo iného ocenenia poskytovania Služby.

Podľa článku 11 bod 11.6 Všeobecných podmienok spoločnosť Orange uskutočňuje vyúčtovanie cien za poskytnuté služby účastníkovi v zmysle platného cenníka v pravidelne stanovených lehotách. Táto lehota je zúčtovacím obdobím, ktoré priraduje spoločnosť Orange konkrétnemu účastníkovi. Zúčtovacie obdobie priradené účastníkovi začne plynúť od dátumu vykonania prvého odpočtu poskytovaných služieb konkrétnemu účastníkovi a nepresiahne 31 za sebou idúcich kalendárnych dní. Zúčtovacie obdobie priradené konkrétnemu účastníkovi spoločnosťou Orange platí po celé obdobie platnosti Zmluvy, ibaže spoločnosť Orange jednostranne stanoví inak.

Podľa článku 11 bod 11.8 Všeobecných podmienok spoločnosť Orange po skončení zúčtovacieho obdobia priradeného účastníkovi vyhotoví vyúčtovací doklad alebo faktúru, ktorou vyúčtuje ceny poskytnutých služieb počas zúčtovacieho obdobia, vrátane súm zaplatených účastníkom ako zábezpeka alebo preddavok na cenu za poskytnuté služby. Lehota splatnosti faktúry, ktorá je daňovým dokladom je 14 dní odo dňa jej vystavenia.

Žalobca v konaní tvrdil, že žalovaný nezaplatil mu riadne a včas cenu poskytnutých služieb za obdobie od septembra 2013 do novembra 2013, čím vznikla žalobcovi voči nemu pohľadávka za poskytnuté služby v celkovej výške 1.155,49 eur, ktorú žalovaný napriek pokusu o pokonávku ku dňu podania žaloby neuhradil a tiež mu vznikol nárok na náhradu škody, ktorú mu žalovaný spôsobil tým, že nezotrval so žalobcom v zmluvnom vzťahu dohodnutý čas.

Základ svojich nárokov žalobca vyvodzuje zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb a dodatku k tejto zmluve uzavretých so žalovaným ako fyzickou osobou - nepodnikateľom. Zmluva o poskytovaní verejných služieb nie je upraveným typom zmluvy v Obchodnom ani Občianskom zákonníku, upravená je v súčasnosti v zákone č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, svojím charakterom však ide o zmluvu spotrebiteľskú.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 44 ods. 1 zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 44 ods. 2 tohto zákona zmluva o poskytovaní verejných služieb musí obsahovať

a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu podľa § 15 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2011/351/20120901>>,

b) popis poskytovaných služieb, najmä informácie o

1. prístupe k službám tiesňového volania a lokalizačným údajom vrátane obmedzení pri poskytovaní služieb tiesňového volania,

2. obmedzeniach týkajúcich sa prístupu k službám a aplikáciám alebo ich používania v súlade s osobitnými predpismi

3. minimálnej ponúkanej úrovni kvality služieb, najmä lehotu prvého pripojenia k sieti alebo iné ukazovatele, ak tak určí úrad podľa § 46 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2011/351/20120901>>,
4. postupoch podniku pri meraní a riadení prevádzky zameraných na zamedzenie preťaženia sieťového spojenia a informácie o tom, ako môžu tieto postupy vplývať na kvalitu služieb,
5. druhoch servisných služieb, podporných služieb a kontaktné údaje na tieto služby,
6. obmedzeniach, ktoré podnik zavedie na používanie dodaných koncových zariadení,
- c) možnosť účastníka zverejniť alebo nezverejniť jeho osobné údaje v telefónnom zozname a informačných službách o účastníckych číslach a možnosť vybrať si, ktoré osobné údaje zverejní podľa § 59 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2011/351/20120901>>,
- d) podrobnosti o cenách vrátane prostriedkov, ktorými je možné získať aktuálne informácie o platných cenách, servisných poplatkoch, ponúkané spôsoby platby a rozdiely v nákladoch účastníka súvisiace so spôsobom platby,
- e) informácie o termínoch a spôsobe fakturácie za poskytnuté služby,
- f) čas trvania zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podmienky jej predĺženia a ukončenia vrátane minimálnych podmienok používania alebo trvania služby, ktoré sa musia splniť v záujme využívania výhod z akcií na podporu predaja, poplatkov súvisiacich s prenosom čísel a iných identifikátorov, poplatkov splatných pri ukončení zmluvy o poskytovaní verejných služieb a náhrady nákladov súvisiacich s koncovými zariadeniami,
- g) spôsoby odškodnenia a systémy úhrad, ktoré sa uplatnia v prípade nesplnenia zmluvne dohodnutej úrovne kvality služieb,
- h) spôsob urovnávania sporov podľa § 75 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2011/351/20120901>>,
- i) druhy opatrení, ktoré môže podnik prijať v prípade narušenia bezpečnosti alebo integrity siete, alebo v prípade jej ohrozenia alebo poškodenia.

Podľa § 44 ods. 3 tohto zákona údaje uvedené v odseku 2 môžu byť uvedené v ktorejkoľvek súčasti zmluvy o poskytovaní verejných služieb vrátane všeobecných podmienok alebo cenníka; to neplatí pre údaje, ktoré musia byť výslovne uvedené priamo v písomnom vyhotovení zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak je zmluva o poskytovaní verejných služieb podľa odseku 1 písomná:

- a) lehotu prvého pripojenia k sieti,
- b) obmedzenia, ktoré podnik zavedie na používanie podnikom dodaných koncových zariadení účastníkovi,
- c) možnosť účastníka zverejniť alebo nezverejniť jeho osobné údaje v telefónnom zozname a informačných službách o účastníckych číslach a možnosť vybrať si, ktoré osobné údaje zverejní podľa § 59 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2011/351/20120901>>,
- d) cenu alebo zdroj, spôsob a možnosti získania informácií o cene,
- e) informáciu o zúčtovacom období a spôsobe fakturácie v prípade fakturovaných služieb,
- f) čas trvania zmluvy vrátane minimálnych podmienok používania alebo trvania služby.

Podľa § 44 ods. 4 tohto zákona ak sa účastník, ktorým je fyzická osoba, zaviazal využívať určitú verejnú službu podniku počas určitého minimálneho obdobia, nesmie toto obdobie pri prvom uzavretí zmluvy o poskytovaní danej verejnej služby presiahnuť 24 mesiacov; podnik je zároveň povinný poskytnúť užívateľovi možnosť uzatvoriť zmluvu o poskytovaní verejných služieb, pri ktorej toto obdobie nepresiahne 12 mesiacov. Bez ohľadu na minimálne obdobie platnosti zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podnik je povinný zabezpečiť, aby zmluvné podmienky a postupy pri ukončení zmluvy neodrádzali účastníka od zmeny poskytovateľa služieb.

Podľa § 43 ods. 1 písm. a) a b) tohto zákona podnik má právo

- a) na úhradu za poskytnutú verejnú službu,
- b) na náhradu škody spôsobenej na verejnej sieti a na verejnom telekomunikačnom zariadení,

Podľa § 43 ods. 12 písm. a) a b) tohto zákona účastník je povinný

- a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb,
- b) platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Po oboznámení sa s predloženými dôkazmi mal súd za preukázané, že žalobca svoju povinnosť vyplývajúcu mu z uzavretej zmluvy o poskytovaní verejných služieb a dodatku splnil, odpredal

žalovanému mobilný telefón za zvýhodnenú kúpnu cenu 1,- euro a poskytol žalovanému v zmluve dohodnuté služby, za čo mu vyúčtoval cenu špecifikovanú vo vystavených faktúrach, s obsahom ktorých sa súd oboznámil. Povinnosťou žalovaného bolo cenu služieb žalobcovi v lehote splatnosti faktúr zaplatiť. Spolu cena žalovaným využitých a vyúčtovaných služieb za obdobie od 23. 8. 2013 do dňa 16. 12. 2013 tak ako to vyplýva z obsahu faktúr predložených žalobcom (čl. 12 až 17 spisu) bola vo výške 1.155,49 eur. Táto cena služieb podľa tvrdenia žalobcu nebola mu doposiaľ žalovaným uhradená, čo žalovaný vo svojich písomných vyjadreniach aj sám potvrdil, žalobcom uplatnený nárok nespornil. Preto vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania súd žalobe v časti o zaplatenie ceny za poskytnuté telekomunikačné služby vo výške 1.155,49 eur vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku. Nezaplatením ceny služieb v lehote splatnosti uvedenej v súlade s článkom 11 bod 11.8 Všeobecných podmienok vo vystavených faktúrach, ktorými boli vyúčtované sa žalovaný dostal do omeškania a preto mu zo zákona vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi okrem ceny služieb aj úrok z omeškania.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vykonávajúcim predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 2. 2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalobcom požadovaná sadzba úroku z omeškania (5,25 % ročne) nepresahuje sadzbu určenú podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, preto vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný dňa 24. 1. 2014 od ktorého žalobca požadoval úrok z omeškania bol v omeškaní so zaplatením ceny služieb vo výške spolu 1.155,49 eur (najneskôr splatná z faktúr, ktorými bola cena služieb vyúčtovaná bola splatná do 6. 12. 2013) a jeho omeškanie trvá, uložil mu súd spolu so sumou 1.155,49 eur zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 24. 1. 2014 do zaplatenia.

Vo zvyšku súd žalobu žalobcu po vykonanom dokazovaní vyhodnotil ako nedôvodnú a preto ju v prevyšujúcej časti, t.j. v časti o zaplatenie škody vo výške 262,58 eur a o zaplatenie úrokov z omeškania z nej zamietol.

Pokiaľ ide o požadovanú náhradu škody, súdu z jeho činnosti je známe, že žalobca po tom ako sú mu zamietané žaloby o zaplatenie zmluvných pokút z dôvodu, že predmetné zmluvné ustanovenia (o dojednaní zmluvnej pokuty) boli súdmi vyhlásené za neprípustné pre ich neprijateľnosť, a že vzhľadom na rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 je tu daná podľa § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút pristúpil k zmene pri uplatňovaní svojich nárokov tak, že už nepožaduje zaplatenie zmluvných pokút ale náhradu škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaných mobilných telefónov resp. zariadení a ich akciovou cenou. V prejednávanej veci je tento rozdiel pri žalovanému odpredanom telefóne 274,- eur a časť tohto rozdielu vo výške 262,58 eur považuje žalobca za škodu vzniknutú porušením povinnosti žalovaného. Žalobca tak v súdnej veci neuplatňuje zmluvnú pokutu vo výške tohto rozdielu, hoci dojednanie takejto zmluvnej pokuty bolo poňaté do dodatku k zmluve (čl. 2 bod 2.5 písm. b) Dodatku) ale časť tejto sumy uplatňuje ako škodu, ktorú mu žalovaný mal spôsobiť.

Žalobca ďalej poukazuje na proklamáciu obsiahnutú v čl. 2. bod 2.5 Dodatku k Zmluve podľa ktorého „účastník si je vedomý, že MT je mu predávaný za kúpnu cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 Dodatku, ktorej

výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT)“.

Zo skutkového vymedzenia nároku žalobcu na náhradu škody vyplýva, že zaplatenia tejto škody sa domáha z dôvodu porušenia povinnosti žalovaného zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti z škodu je: 1. protiprávny úkon, 2. spôsobenie škody, 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a 4. zavinenie.

Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie vyššie uvedených 4 predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

V prejednávanej veci žalobca ako ten, komu mala byť škoda spôsobená a kto preto niesol dôkazné bremeno nepreukázal už splnenie predpokladu uvedeného v bode 1 (protiprávny úkon). Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia žaloby, žalobca nepreukázal, že žalovaný v zmluvnom vzťahu nezotrval po dobu dojednanej viazanosti.

Pri tomto závere súd vychádza z toho, že spôsob ukončenia zmluvy o pripojení je uvedený v Článku 4 Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb (ďalej len Všeobecné podmienky), ktoré sú súčasťou zmluvy. Tento článok 4 je nazvaný Doba platnosti a ukončenie Zmluvy.

Podľa bodu 4.1 týchto Všeobecných podmienok platnosť zmluvy zaniká a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zo strany účastníka alebo spoločnosti Orange Slovensko, d) smrťou alebo zánikom účastníka.

Všeobecné podmienky ďalej upravujú podrobnejšie zánik zmluvy z jednotlivých vyššie uvedených dôvodov.

Podľa Článku 2 bod 2.1 Všeobecných podmienok (nazvaného Zmluva o poskytovaní verejných služieb. Aktivácia Služieb) spoločnosť Orange poskytuje Služby na základe Zmluvy uzatvorenej v písomnej podobe medzi spoločnosťou Orange a účastníkom.

Podľa Článku 2 bod 2.6 Všeobecných podmienok zmluva je uzatvorená dňom jej podpísania obidvoma zmluvnými stranami na tlačive spoločnosti Orange.

Podľa § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka - písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

V prejednávanej veci žalobca písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o poskytovaní verejných služieb ničím nepreukázal. Nepredložil ani neoznačil žiadne dôkazy, ktorými by preukázal ukončenie tejto písomne uzavretej zmluvy niektorým z hore uvedených spôsobov (dohodou; odstúpením; výpoveďou; smrťou alebo zánikom účastníka) ničím nepreukázal a dokonca ani netvrdil, ktorým z uvedených spôsobov a kedy konkrétne malo k takémuto ukončeniu dôjsť, obmedzil sa len na všeobecné konštatovanie, že žalovaný „porušil základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby viazanosti“. Za takých okolností neprichádza do úvahy iný záver ako ten, že platné ukončenie zmluvy so žalovaným preukázané nebolo a teda treba mať za to, že žalovaný svoj záväzok zotrvania v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti uvedenú v Dodatku (24 mesiacov odo dňa uzavretia Dodatku)

splnil na čom nič nemení prípadné faktické obmedzenie, či ukončenie poskytovaných služieb z dôvodu neplatenia, pretože toto ako faktický, nie právny úkon nie je uvedené medzi spôsobmi zániku zmluvy, čím nie je daný už predpoklad č. 1 vzniku škody.

Pokiaľ ide o samotný vznik škody (predpoklad č. 2), k tomu súd uvádza, že podľa žalobcu mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Občiansky zákonník pojem skutočnej škody a ušlého zisku nedefinuje. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971, s. 151).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153).

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152).

Aj keby bol splnený zo strany žalovaného predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v bode 2.5 Dodatku) by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky žalobcu v snahe získať zákazníkov tento predáva mobilné telefóny za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný teraz žalobcom podanou žalobou bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu) resp. spôsobom pri ktorom by sa situácia riešila najprv požiadavkou na vrátenie tohto telefónu. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu žalovaného ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi žalobcom a žalovaným. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany žalobcu reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovaným vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu tak nedošlo, pretože tento za mobilný telefón obdrží dojednanú kúpnu cenu.

S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie 3. predpokladu pre vznik škody (kauzálny nexus), pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania žalovaného v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku žalobcu (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon ale kúpna zmluva so žalovaným s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobe žalobcu v časti požadovanej náhrady škody vo výške 262,58 eur vyhovieť nemohol a v tejto časti ju zamietol. Zároveň zamietol súd žalobu aj v časti požadovaných úrokov z omeškania z tejto sumy, pretože pokiaľ nie je preukázané právo na zaplatenie uvedenej sumy, nemožno priznať ani právo na zaplatenie úrokov z omeškania z nej.

Na záver súd v súvislosti s vyjadrením žalovaného v podaní zo dňa 14. 2. 2016, že nárok uznáva dodáva, že toto vyjadrenie nepovažoval za platné a účinné uznanie základu a výšky celého žalobou uplatneného nároku a záväzok zaplatiť ho s následkami inak predpokladanými v § 153a O.s.p. Avšak ani keby žalovaný svoj záväzok uznal, i tak by takéto uznanie nebolo možné prijať, lebo uznanie nikdy nevzniknutého nároku vyvodzovaného z neprijateľného dojednania v spotrebiteľskej zmluve by vzhľadom na zákonné princípy a príkazy spotrebiteľskej ochrany ani nebolo možné akceptovať nakoľko európska legislatíva aj judikatúra súdov ukladá súdu povinnosť urobiť všetko, čo je v jeho právomoci, aby spotrebiteľa nezaviazal neprijateľným plnením (podporne pozri napr. uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/365/2013 zo dňa 8. 10. 2014 alebo rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 11C/70/2014 zo dňa 5. 6. 2014). Súdna prax už judikovala, že by bolo v rozpore s cieľom smernice Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ak by sa pred neprijateľným plnením jeden spotrebiteľ chránil a druhý nie (podporne vid' napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 20. 9. 2011, sp. zn. 6Co/113/2010). Európska únia zo strany všetkých jej orgánov a inštitúcii vrátane Európskeho súdneho dvora kladie dôraz na zvýšenú ochranu spotrebiteľa všetkými vnútroštátnymi orgánmi členských štátov EÚ. Posolstvo Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru je dokonca o zvýšenej ochrane spotrebiteľa aj proti jeho vôli, ak je to na jeho prospech, lebo spotrebiteľ nie

vždy všetkým veciam dobre rozumie a aplikácia právnej úpravy preto musí byť taká, aby nebola len formálnym, ale skutočným príspevkom k naplneniu ochrany spotrebiteľa.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s 151 ods. 1 O.s.p.

Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovené, sčasti bola zamietnutá. Návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania podal iba žalobca. Žalovaný návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť mu trovy konania nepodal.

Žalobca bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie sumy 1.155,49 eur a úroku z omeškania zo sumy 1.155,49 eur vo výške 5,25 % ročne od 24. 1. 2014 do zaplatenia v ktorej bolo žalobe vyhovené.

Žalovaný bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie sumy 262,58 eur a 5,25 % ročného úroku z omeškania z tejto sumy od 24. 1. 2014 do zaplatenia v ktorej bola žaloba zamietnutá.

Pri výpočte pomeru úspechu účastníkov v konaní pre účel rozhodnutia o trovách konania súd vychádzal zo stavu ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 154 ods. 1 O.s.p.), pričom za základ na jeho určenie vzal tak žalovanú pohľadávku - istinu, ako aj žalované príslušenstvo pohľadávky - úroky z omeškania (v tejto súvislosti vid' napr. Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27. 4. 2004 sp. zn. 1MCdo 1/2004).

Žalovaná istina s kapitalizovaným úrokom z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku činí 1.593,48 eur (z toho istina je 1.418,07 eur a kapitalizovaný úrok z omeškania je 175,41 eur).

Prisúdená istina s kapitalizovaným úrokom z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku činí 1.298,42 eur (z toho 1.155,49 eur je istina a 142,93 eur úrok z omeškania) a neprisúdená (zamietnutá) istina s kapitalizovaným úrokom z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku činí 295,06 eur (z toho 262,58 eur je istina a 32,48 eur úrok z omeškania).

Žalobca tak bol v konaní úspešný v rozsahu 81,48 %, žalovaný bol v konaní úspešný v rozsahu 18,52 %.

Po odpočítaní úspechu žalovaného v rozsahu 18,52 % od úspechu žalobcu v rozsahu 81,48 % vznikol vo veci úspešnejšiemu žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 62,96 %.

Žalobca podal návrh na náhradu jeho trov konania, v súlade s ust. § 151 ods. 1 O.s.p. preto súd musel rozhodovať o povinnosti nahradiť tieto trovy konania. Trovy konania žalobca v žalobe vyčíslil tak, že tie pozostávajú z náhrady zaplateného súdneho poplatku za žalobu vo výške 85,- eur a trov jeho právneho zastúpenia vo výške 191,42 eur za dva poskytnuté úkony právnej služby advokátskou kanceláriou.

Trovy konania žalobcu uznané súdom za dôvodné, účelné a preukázané pozostávajú z trov jeho právneho zastúpenia za poskytnutie právnej služby advokátskou kanceláriou vo výške 191,42 eur a z iných trov konania vo výške 85,- eur titulom náhrady zaplateného súdneho poplatku za žalobu. Priznané trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny za 2 úkony právnej služby vo výške spolu 142,74 eur (1./ prevzatie a príprava zastúpenia; 2./ žaloba) pri sume 71,37 eur za jeden úkon právnej služby vychádzajúc z hodnoty predmetu sporu podľa § 10 ods. 1 a 2 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) Vyhlášky 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, čo po pripočítaní náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné /režijný paušál/ za 2 hore uvedené úkony právnej služby vo výške 16,78 eur (2á 8,39 eur) podľa § 16 ods. 3 tejto Vyhlášky a DPH vo výške 31,9 eur podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky činí na trovách právneho zastúpenia a náhradách spolu 191,42 eur.

V prípade plného úspechu v spore by žalobcovi v zmysle hore uvedeného patrila náhrada trov konania vo výške 276,42 eur (z toho 191,42 eur ako trovy právneho zastúpenia a 85,- eur ako iné trovy konania). Vzhľadom na pomer úspechu žalobcu v spore však žalobcovi podľa § 142 ods. 2 O.s.p. patrí len 62,96 % tejto sumy, teda 174,04 eur (z toho 120,52 eur ako trovy právneho zastúpenia a 53,52 eur ako iné trovy konania).

Trovy konania je žalovaný v zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť k rukám advokátskej kancelárie zastupujúcej žalobcu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Keďže žalovaný vo svojich písomných vyjadreniach žiadal o povolenie splácať dlžnú sumu v splátkach so splatnosťou prvej splátky až po jeho prepustení z výkonu trestu na slobodu, súd preskúmal túto jeho žiadosť a využíjúc právo vyplývajúce mu z ust. § 160 ods. 1 O.s.p. povolil žalovanému s prihliadnutím na jeho pomery, keď žalovaný aktuálne je vo výkone trestu odňatia slobody bez príjmu, výšku dlžnej sumy, ako aj skutočnosť, že žaloba bola dôvodná len v časti a tiež postoj žalovaného v priebehu konania, keď konania sa riadne zúčastnil, čo prispelo k nepredlžovaniu sporu, pričom uplatnený nárok nespóril, platiť žalobcovi prisúdenú sumu s príslušenstvom v splátkach spôsobom uvedeným vo výroku rozsudku, majúť za to, že takáto výška splátok je v súlade so zásadou spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov a ďalšími zásadami vyjadrenými v § 1 O.s.p. pri súčasnom určení, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas nastane zročnosť celého plnenia. Súd vzal na zreteľ i porovnanie, aký dopad by malo nevyhovenie žiadosti o splátky vo výroku o splatnosti na žalovaného vzhľadom na jeho aktuálne možnosti a pomery v porovnaní s dopadom vyhovenia tejto jej žiadosti na pomery žalobcu. Splatnosť prvej splátky bola stanovená na deň 28. 2. 2017, teda po uplynutí doby súdom uloženého trestu odňatia slobody žalovanému, nakoľko určení jej splatnosti na čas trvania výkonu trestu u žalovaného by tu negovalo podstatu, zmysel a účel možnosti plnenia dlhu v splátkach, keďže je zrejmé, že skôr ako po prepustení z výkonu trestu žalovaný nebude schopný na žalobcovu pohľadávku reálne hrať nič. Žalobca koniec koncov potom, čo mu bola žiadosť žalovaného o splátky súdom doručená aj sám súhlasil so splácaním dlžnej sumy v splátkach a nevzniesol žiadne námietky ani voči tomu, aby splatnosť prvej splátky bola stanovená až na čas po prepustení žalovaného z výkonu trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).